

Full diocesà

7 de maig del 2023

p4 —El 20 de maig al Seminari, 23a. Matinal de cant litúrgic

p6 i p7 —Nota dels bisbes sobre la maternitat substitutiva: “el ventre de lloguer”

La Mare de Déu de Bellmunt (Torelló)

El santuari de la Mare de Déu de Bellmunt està situat al cim de la serra del mateix nom (1.247 m alt.), al terme de Sant Pere de Torelló (Osona). Disposa d'un mirador des d'on es veu la plana de Vic, els Pirineus, la vall del Ges i el Bisaura.

La capella ocupa probablement el lloc de l'antic castell de sa Reganyada, documentat l'any 1020 en els testaments del comte de Besalú, Bernat Tallaferro, relacionat amb els castells de Besora, Curull, Urig i Lluçà. Entre 1587 i 1607 s'hi feren unes obres que modificaren tot l'edifici. A partir d'aquest moment, i durant els segles XVIII-XIX, el santuari experimenta múltiples danys i restauracions a causa de diferents incendis, robatoris, destrosses i sa-

queigs (1666, 1822, 1835, 1878), essent finalment molt malmès durant de la darrera guerra civil.

L'origen de l'església és incert, tot i que el podem relacionar amb el del castell. L'antiga capella romànica va deixar pas a les grans reformes dutes a terme entre 1587 i 1607, que li la forma actual amb l'afegitó dels dos trams finals.

La imatge de la Verge Maria és d'alabastre pintat, alta de 22 cm, del segle XIV. També rep el nom de Mare de Déu de les Alades, per les bandades de formigues alades que pugen a finals d'estiu a morir al santuari. Joan Amades recull una història llegendària sobre l'origen d'aquesta peça.

«Jo soc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi»

Diumenge V de Pasqua / Cicle A

Lectura dels Fets dels Apòstols

Per aquells dies, anava augmentant el nombre dels creients, i els immigrants de llengua grega es queixaven dels nadius perquè, en la distribució diària d'ajuda als pobres, les seves viudes no eren ateses. Llavors els dotze convocaren una reunió de tots els creients i els digueren: «No estaria bé que nosaltres deixéssim la predicació de la paraula de Déu i ens poséssim a distribuir l'ajuda als pobres. Per això, germans, busqueu entre vosaltres mateixos set homes fiats, plens de l'Esperit Sant i de seny, i els encarregarem aquesta feina; nosaltres continuarem ocupant-nos de la pregària i del ministeri de la paraula.» Tothom trobà bé aquesta proposta, i elegiren Esteve, un home ple de fe i de l'Esperit Sant, Felip, Pròcor, Nicànor, Tímon, Parmenàs i Nicolau, un antioquè convertit al judaisme. Els presentaren als apòstols, i aquests, després de pregar, els imposaren les mans. La paraula de Déu s'anava estenent, i a Jerusalem creixia molt el nombre dels creients; fins i tot molts sacerdots acceptaven la fe.

(Ac 6,1-7)

Salm responsorial

Que el vostre amor, Senyor, no ens deixi mai;
aquesta és l'esperança que posem en vós.

[32]

Lectura de la primera carta de sant Pere

Estimats, acosteu-vos al Senyor, que és la pedra viva. Els homes l'havien rebutjada, però als ulls de Déu és «escollida, de gran valor». També vosaltres, com pedres vives, deixeu que Déu faci de vosaltres un temple espiritual, un sacerdoti sant, que oferirà víctimes espirituals, acceptables a Déu per Jesucrist. Per això diu l'Escriptura: «Jo poso a Sió una pedra angular, de gran valor, escollida: el qui creu, no quedarà defraudat.» És de gran valor per a vosaltres, els qui heu cregut, però per als qui no creuen «la pedra que rebutjaven els constructors ara corona l'edifici», i «s'ha convertit en pedra d'ensopec, en roc que fa caure». Ensopeguen quan no fan cas de la predicació. Sempre n'hi haurà, que no en fan cas. Però vosaltres sou «un poble escollit, un reialme sacerdotal, una nació sagrada, la possessió personal de Déu», perquè «proclameu la lloança» d'aquell que us ha cridat del país de tenebres a la seva llum admirable.

(2,4-9)

Lectura de l'evangelí segons sant Joan

En aquell temps, Jesús digué als seus deixebles: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi. A casa del meu Pare hi ha lloc per a tots: si no n'hi hagués, us podria dir que vaig a preparar-vos estada? I quan hauré anat a preparar-vos-la, tornaré i us prendré a casa meva, perquè també vosaltres visqueu allà on jo estic. I ja sabeu quin camí hi porta, allà on jo vaig.» Tomàs li diu: «Senyor, si ni tan sols sabem on aneu. Com podem saber quin camí hi porta?» Jesús li diu: «Jo sóc el camí, la veritat i la vida: ningú no arriba al Pare si no hi va per mi. Si m'heu conegut a mi, heu de conèixer igualment el meu Pare: des d'ara ja el coneixeu i ja l'heu vist.» Li diu Felip: «Senyor, mostreu-nos el Pare, i no ens cal res més.» Jesús li diu: «Felip, fa tant de temps que estic amb vosaltres, i encara no em coneixes? Qui em veu a mi, veu el Pare. Com pots dir que us mostri el Pare? No creus que jo estic en el Pare i el Pare està en mi? Les paraules que jo us dic no venen de mi mateix. És el Pare qui, estant en mi, fa les seves obres. Creieu-me: jo estic en el Pare i el Pare està en mi; si no, creieu-ho per aquestes obres. Us ho dic amb tota veritat: Qui creu en mi, també farà les obres que jo faig, i fins en farà de més grans, perquè jo me'n vaig al Pare.»

(14,1-12)

«La paraula de Déu
s'anava estenent, i
a Jerusalem creixia
molt el nombre dels
creients»

Discurs de comiat

Carles Riera i Fonts, pvre.

Acomiadant-se dels deixebles, Jesús es referia a la seva mort i desaparició del món amb l'ascensió al Pare. Abans de la partença els comunica serenor i confiança: «Que els vostres cors s'asserenin. Confieu en Déu, confieu també en mi.»

I els diu: «Jo soc el camí, la veritat i la vida.» La vida, sempre enigmàtica, es fa interrogar a propòsit de la mort: ¿és, aquesta, la fi d'un procés merament biològic, o bé apunta al seu últim sentit? La vida humana es projecta més enllà de la mort. («Una Transcendència a la qual poguéssim enfil·lar-nos a través de la pura especulació no seria autèntica», ens recordava el monjo montserratí i filòsof Andreu Marquès.)

En el nostre pelegrinatge per la terra, el Fill de Déu ens marca el camí a seguir per a conèixer la Veritat, amb l'ineludible salt de la fe. Per a fer-nos una idea com més versemblant millor de la fesomia de Déu cal fixar-nos en Jesús («Qui em veu a mi, veu el Pare»). El pensament i la raó de Déu, com també el seu amor i la seva voluntat, la paraula i l'obra eren presents en Jesús.

Jesús-camí vol dir mitjancer entre Déu i els homes; Jesús-veritat significa que ens revela el Pare, i Jesús-vida indica que habita en nosaltres i ens salva.

Ens pot passar —com en el cas de Tomàs i Felip— que estiguem molt familiaritzats amb Jesús, però que, de fet, no el coneguem. Se'n va —aparentment— i ens deixa una pregunta oberta: com reconèixer, en el nostre món evanescent, l'avui de Déu en les nostres vides?

La imatge

Veure Déu, anhel de qui pregunta, del descregut que en fa burla, de qui dubta en la foscor. És el desig que l'apòstol Felip adreça a Jesús —el camí, la veritat i la vida—: que els mostri el Pare. Per al creient en Jesús veure Déu cara a cara constituirà el desenllaç. La unió amb el Pare és fondre's amb ell, assolir la felicitat eterna que ja comença en aquest món: en l'espai de l'esperança.

Sant Felip Apòstol (1420-28). Pere Oller

Agenda

Lit. hores: Setmana I

8 dilluns

El Patrocini de la Benaurada Mare de Déu.

La Mare de Déu del Roser de Pompeia
Ac 14,5-18/Salm 113/Jo 14,21-26

9 dimarts

—Sant Geronci, bisbe mr.
Ac 14,19-28/Salm 144/Jo 14,27-31a

10 dimecres

—Sant Joan d'Àvila, prev. i dr.
Ac 15,1-6/Salm 121/Jo 15,1-8

11 dijous

—Sant Anastasi, mr.
—Sant Ponç, bisbe i mr.
—Sant Eudald mr., patró de Ripoll
Ac 15,7-21/Salm 95/Jo 15,9-11

12 divendres

—Sant Pancraç, mr.
—Sant Aquileu i Nereu, mrs.
Beat Àlvar del Portillo
Ac 15,22-31/Salm 56/Jo 15,12-17

13 dissabte

La Mare de Déu del Roser de Fàtima
La Mare de Déu dels Desamparats
Festa de les Santes Espines de Tàrraga
Ac 16,1-10/Salm 99/Jo 15,18-21

14 Diumenge V de Pasqua/cicle A

Pasqua del Malalt
La Mare de Déu de l'Alba (Tàrraga)
—Sant Maties (o Macià), apòstol
—Santa Gemma Galgani, vg.
Ac 8,5-8.14-17/Salm 65/1Pe 3,15-18/Jo 14,15-21

Nou recés d'Emaús a la diòcesi: un gran regal

Redacció

Nascuts en una parròquia de Florida, als Estats Units, l'any 2009 van arribar a Madrid.

A l'ésser un ministeri parroquial impulsat per laics, no un moviment, diverses parròquies van anar incorporant-les a les seves propostes, i d'aquí va fer el salt a Barcelona.

Coneguts pel boca a boca, en els últims anys els Recessos d'Emaús han anat arribant a molts punts de Catalunya, i des de 2021, també al nostre bisbat de Vic.

Ara, després del recés de dones celebrat entre el 21 i 23 d'abril a Sant Julià de Vilatorrada, tindrà lloc el d'homes i ja és el quart que se celebra.

Informació

El recés tindrà lloc del 12 al 14 de maig. L'inici serà el divendres dia 12 a les sis de la tarda i l'acabament el diumenge dia 14 després de la missa de clausura. El lloc serà la Casa de Santa Maria de Lavern, a prop de Vilafranca.

Informació i inscripcions:

Ramon Passola (tel. 630 994 424)

Cinto Santamaria (tel. 609819841)

Matinal per als animadors del Cant Litúrgic

La 23a. edició tindrà lloc el 20 de maig al Seminari

Un any més, i aquest serà el 23è, el Secretariat de Música del Bisbat de Vic ha organitzat la Matinal per als animadors i cantaires de la Litúrgia, a fi de presentar cants que en molts casos són coneguts per algunes comunitats o parròquies, però en d'altres no s'han sentit mai. O per presentar algun cant nou que pot ajudar en les celebracions litúrgiques.

Creiem que val la pena continuar celebrant les matinals per moltes raons, entre les quals, a part de l'aprenentatge de música litúrgica, hi ha una trobada, on s'intercanvien experiències, neguits i, sobretot, hi ha un ambient de pregària des de l'inici de la Matinal fins al parenostre que la conclou.

En aquesta edició es treballaran cants de Pasqua; per això, el lema de la Matinal és Cantem la Pasqua. Com l'any passat, el conductor de la Matinal serà el músic Albert Pàmies, que treballarà aspectes de direcció del cant litúrgic així com di-

versos cants i antífones relacionades amb el temps pasqual. També es comptarà amb la presència del Sr. Bisbe, que presentarà la Matinal. Mn. Josep M. Pujol dedicarà unes estones a situar el Cantoral en el temps litúrgic.

La Matinal tindrà lloc el proper dia 20 de maig, de 2/4 de 10 del matí fins a la 1 del migdia. Per apuntar-se: 938832655, registre@bisbatvic.org o bé secretariatmusica.bvic@gmail.com

Es tradueixen al català diverses obres relacionades amb el Pare Vilaseca

Fou el fundador dels Missioners Josefins

Des de l'arribada dels Missioners Josefins a Catalunya i en el seu desig de donar a conèixer la vida del seu fundador, el pare Josep Maria Vilaseca, així com propagar la fe en el "Senyor sant Josep", s'han portat a terme diferents activitats i entre elles ha estat el projecte de traduir a llengua catalana diversos escrits i llibres en referència a aquests temes. Fins ara comptem amb "l'Oracional Josefí", les "Constitucions" i darrerament el llibre "Silueta Biogràfica del P. Josep Maria Vilaseca" i el còmic "El fundador de la família josefina" adreçat mes aviat a infants i joves, però ben agradable de llegir també per als adults.

Aquest projecte va ser impulsat pel p. Alejandro Enríquez mj i dut a terme per laics josefins.

Una col·laboradora explica: «en aquest treball haig de dir que ha estat una bona oportunitat per a nosaltres ja que se'ns ha presentat una feina que ens ha portat a conèixer més de prop la figura del pare fundador i a la vegada entendre millor el carisma josefí, la qual cosa, personalment, m'ha fet estimar i voler viure segons aquest carisma».

I afegeix: «per altra banda, la seva traducció, també ha estat un repte donat que algunes expressions i moltes de

les paraules són purament mexicanes i a l'hora de fer-les en català no sonaven igual o no tenien el mateix sentit, és per això que he hagut de posar-me dins la "ment" i la cultura mexicana i l'he pogut fer gràcies a la convivència i relació que he mantingut amb el missioners durant aquests 10 anys».

S'ha d'agrair la paciència en la correcció tant ortogràfica com lingüística feta per una experta en llengua catalana que es va haver de llegir íntegrament els textos per assegurar que no hi haguessin errors.

Una altra feina importantíssima ha estat el disseny i maquetació d'aquestes obres en las quals també es va treballar amb afany per tal de dotar-les de les imatges més adients que ajudessin a la seva estètica i contingut.

Podeu estar segurs que cadascun dels que hem col·laborat en aquests projectes hem donat el millor de nosaltres perquè el resultat sigui quelcom interessant, bonic i cuidat.

Des d'aquí volem convidar-vos a llegir i gaudir aquests treballs que us aproparan al p. Josep Maria Vilaseca i als seus Missioners».

El “ventre de lloguer” és una nova forma d'exploació de la dona

Fragments de la nota de la Comissió Episcopal per als Laics, Família i Vida de la CEE

La instrucció *Donum Vitae* del Dicasteri per a la Doctrina de la Fe defineix la maternitat substitutiva de la següent manera:

a) La dona que porta la gestació d'un embrió implantat a l'úter, que li és genèticament aliè, obtingut mitjançant la unió de gàmetes de «donadors», amb el compromís de lliurar

el nen, immediatament després del naixement, a qui ha encarregat o contractat la gestació;

b) La dona que porta la gestació d'un embrió a la procreació del qual ha col·laborat amb la donació d'un òvul propi, fecundat mitjançant la inseminació amb l'esperma d'un home divers del marit, amb el compromís de lliurar el

fill, després de néixer, a qui ha encarregat o contractat la gestació.

A la llum d'aquests documents, volem destacar els aspectes ètics següents:

1.- La maternitat per subrogació és, inequívocament, una nova forma d'exploació de la dona, contrària a la dignitat de la persona humana, ja que utilitza el

cos femení, i tota la seva persona, reduint-la a ser una incubadora humana.

2.-

En tota maternitat subrogada hi ha una fecundació artificial heteròloga que “és contrària a la unitat del matrimoni, a la dignitat dels esposos, a la vocació pròpia dels pares i al dret dels fills a ser concebuts i portats al món a el matrimoni i pel matrimoni”[2]. Recordem que la fi mai no justifica els mitjans i que tota persona humana és fi en si mateix. Negar aquestes veritats ens portaria a afirmar que tot el que és tècnicament possible es pot fer i a legitimar la cosificació i l’ús d’unes persones per unes altres.

3.-

A tot això s’hi afegeix, que amb l’anomenat “úter de lloguer” es converteix la maternitat en objecte de comerç, que es compra i es ven. La dona queda reduïda a un simple instrument, un “úter” a disposició del contractant, obrint el camí a l’explotació i la comercialització de la persona humana. El contracte es culmina amb el lliurament del nen. Com afirma el papa Francesc: “la dignitat de l’home i de la dona també es veu amenaçada per la pràctica inhumana i cada cop més estesa del “ventre de lloguer”, en què les dones, gairebé sempre pobres, són explotades, i es tracta els nens com a mercaderies”[3].

No hi ha un dret a la procreació

1.-

Una vida humana és un do i no pas un dret. “L’Església reconeix la legitimitat del desig d’un fill i comprèn els patiments dels cònjuges afligits pel problema de la infertilitat. Aquest desig, però, no pot ser anteposat a la dignitat que posseeix cada vida humana fins

al punt de sotmetre-la a un domini absolut. El desig d’un fill no pot justificar-ne la “producció”, així com el desig de no tenir un fill ja concebut no pot justificar-ne l’abandonament o la destrucció”[4].

No hi ha un “dret a la procreació” i per tant un “dret al fill”. La voluntat reproductiva no pot anul·lar la gestació ni la maternitat. Recordem allò que afirma la Conferència Episcopal Espanyola en dir que “La separació entre procreació i sexualitat representa una ferida profunda a la naturalesa humana i a la família. A la natura, perquè transforma el fill en un producte, insinuant la idea que la vida pugui ser una producció humana. A la societat, perquè la nova vida pressuposa només una capacitat tècnica i no un context d’amor d’esposos que volen ser pares... La família natural és així reconstruïda i reconstruïda artificialment de moltes maneres, seguint els desitjos de cada individu”[5]. Això implica que cal afavorir “els drets del nen a una família composta per un home i una dona units per un pacte durador d’amor recíproc”[6].

2.-

El bé del nen. Cap vida humana no ha de ser considerada com un producte o bé de consum. La vida de cap nen mai no ha de ser tractada com una cosa sotmesa al trànsit i al comerç. S’hauria de buscar en primer lloc el bé del menor, i no pas que aquest quedi supeditat al desig dels comitents i a la seva decisió. D’altra banda, la possibilitat d’abandonament de nens (real, succeïda en alguns països per parts bessons, per patologia o per preferència de sexe), suposa una greu marginació que atenta contra el principi de no discriminació del menor o de tota persona discapacitada.

El llibre

Empoderades per l’Esperit

Maria Claustre Solé

Claret, 236 pàgs.
17,05 euros

El llibre posa la mirada en els cants d’unes dones de la Bíblia que han esdevingut una baula significativa en la història de la salvació, una història que sembla avançar significativament a cops de cant; d’aquí que ens trobem amb una doxologia en boca de dona en cruïlles rellevants de la història del poble de Déu. El gènere literari narratiu pretén situar el text en el context i a partir d’aquí descobrir com Déu té una paraula nova en cada moment de la nostra vida. No és un tractat per a especialistes, per a persones enteses en el tema, sinó per a persones que volen entendre. Són sis els cants que es presenten, però en la Bíblia el nombre perfecte és el set. Per tant, no haurien de ser set els cants? Aquest senzill estudi pretén fer un recorregut pels sis cants a l’encalç del setè.

Sempre i en tot lloc, Maria

Romà Casanova, bisbe de Vic

Acabem d'encetar el mes de maig, el qual, per a la pietat cristiana, és un temps especialment marià. La devoció a la Mare de Déu sempre ha acompanyat el poble fidel. De fet, quan la devoció tendra i amorosa a Maria perd la seva vivacitat, tot indica que la fe cristiana s'està afeblint entre el poble. Tot i això, l'estima a la Verge Maria continua essent per a molts un lligam al misteri de Déu que resta, malgrat els dubtes i les incerteses, com una brasa sota la cendra.

Tres advocacions marianes de la nostra diòcesi celebren enguany una efemèride

En moltes poblacions, en totes les comarques Maria és present en els seus santuaris, capelles, ermites, esglésies, prenent noms diferents, però sempre essent la mateixa: Maria de Natzaret, la Mare de Jesús, el Fill de Déu. En totes cada una d'aquestes advocacions hi ha la presència de la benaurada Verge Maria que vetlla per la humanitat, com a mare atenta a les necessitats dels seus fills. Són tantes les advocacions marianes, entre nosaltres i per tota la geografia de la cristiandat, com és múltiple la diversitat de llocs, de cultures, de costums, de llengües, de moments de la història. Totes les advocacions són dignes de respecte i fins i tot d'admiració. Per això, ens dol molt que es faci mofa i escarni, fent un mal ús de la llibertat d'expressió, d'una advocació mariana, amb tot el que aquesta representa d'estimació i veneració.

A la nostra diòcesi hi ha moltíssimes expressions de devoció mariana. Solament esmentaré aquelles que en els pròxims mesos tenen celebracions commemoratives: la Mare de Déu de la Gleva, en el centenari de la coronació

canònica de la imatge; la Mare de Déu de Joncadella, en el setanta-cinquè aniversari de la seva entronització; la Mare de Déu de Rocaprevera, en el centenari de l'edificació del santuari; sense oblidar que també s'acompleixen els vuit-cents anys de la Confraria de la Mare de Déu de Montserrat, essent ella patrona del nostre bisbat. Totes aquestes advocacions tenen l'estima de moltíssimes persones i amb goig es faran mostres de veneració envers santa Maria. De fet, serà molta la densitat de devoció mariana en aquests llocs. No hem de deixar, doncs, que es perdin, amb el que significa d'oportunitat de gràcia i de vida cristiana, aquestes commemoracions. La religiositat popular, ben acompanyada de litúrgia autèntica i viva, de catequesi mariana adequada, d'atenció a les persones en les seves necessitats, és una oportunitat evangelitzadora que no es pot menysprear mai. La força maternal de Maria, present sempre i en tot lloc, és capaç d'arribar al cor de moltes persones.

